Societat | Redacció | Actualitzat el 21/03/2019 a les 08:48

# El violador que va agredir una dona a Castellbisbal reconeix els fets, no demana perdó i s'enfronta a 70 anys de presó

*L'home va segrestar, agredir, violar, gairebé matar i robar una dona mentre gaudia del seu tercer permís penitenciari després de fets similars el 2002*

L'Audiència de Barcelona ha deixat vist per sentència el judici contra un delinqüent reincident que, aprofitant un permís penitenciari va segrestar, va violar i va apunyalar a una dona, a la qual va llançar en un barranc i la va tapar amb terra i fulles pensant que l'havia matat en Castellbisbal el 29 d'octubre de l'any 2016.

L'anomenat violador de Martorell, Tomás Pardo Caro, ha reconegut aquest dimecres un nou cas de brutal agressió sexual a una víctima el 2016. En el judici, que s'ha fet a porta tancada a l'Audiència de Barcelona, l'acusat no s'ha volgut defensar però tampoc ha demostrat durant la vista el seu penediment ni ha demanat perdó a la víctima.

Tot i que la pena impedia arribar a un acord amb les acusacions, el judici s'ha celebrat de forma ràpida, però ni la fiscalia ni l'acusació particular han rebaixat la seva petició de 70 anys de presó per segrestar una dona a Igualada, i portar-la a Martorell per Castellbisbal. Va agredir, violar, gairebé matar, robar la targeta de crèdit i abandonar i amagar en un bosc. Els fets van succeir quan Pardo gaudia del seu tercer permís penitenciari després de ser condemnat a més de 20 anys de presó el 2004 per uns fets similars del 2002.

L'acusació particular ha demanat fer el judici sense públic ni premsa, i el magistrat ho ha acceptat per preservar la intimitat de la víctima i que ningú conegués els detalls concrets de l'agressió. A les portes de l'Audiència s'han concentrat desenes de feministes, també homes, per reclamar al sistema judicial i penitenciari que protegeixi més les dones i no doni permisos penitenciaris als violadors reincidents.

De fet, Patrícia Conde ha dit que totes les dones se senten atacades en agressions com aquestes i ha demanat solucions al sistema judicial perquè no es repeteixin situacions semblants. Montse, la seva primera víctima el 2002, que no va ser violada perquè uns veïns la van ajudar quan ella es va resistir a entrar al cotxe de l'acusat, ha responsabilitzat de la nova agressió al sistema penitenciari i judicial, als quals ha criticat durament. De fet, ha lamentat que l'Oficina d'Atenció a la Víctima del Delicte no obri els caps de setmana i es derivi les víctimes als Mossos d'Esquadra, que sovint no tenen coneixement directe del cas.

L'advocada de l'acusat, Gemma Monera, ha explicat que el seu client li ha mostrat penediment en privat, però no l'ha expressat en públic, i que l'únic que ell vol és passar ràpid pàgina, no pensar-hi gaire ni defensar-se i complir els anys de presó que li toquin. Mariano Marín, de l'acusació particular, ha explicat que ells demanen 70 anys de presó com la fiscalia però una indemnització d'1,1 milions d'euros, i que consideren la Generalitat com a responsable civil subsidiària. Per això, aniran a la jurisdicció contenciosa-administrativa per reclamar aquests diners per mala praxi dels serveis penitenciaris.

Tomás Pardo Caro va ser condemnat el 2005 a 26 anys de presó per intent d'homicidi, agressió sexual, dos robatoris amb violència i intimidació, i detenció il·legal, per atacar dues dones a Abrera i

Martorell (Baix Llobregat) el 2002. Després de ser-li denegat un permís penitenciari 13 cops, el juliol del 2016 va aconseguir el primer, sense oposició de la fiscalia. A l'octubre va aconseguir el tercer permís, de tres dies. Els fets jutjats van començar poc abans de les 7 del matí del 29 d'octubre a Igualada, quan l'acusat tenia 45 anys.

**El relat dels fets, sense penediment**

Segons ha admès el propi acusat, es va dirigir a una zona d'aparcaments a Igualada, i motivat per la seva ràbia contra les dones, pel fet de no poder veure la seva filla, nascuda mentre era a presó, a causa de l'oposició de la seva exparella, va abordar la víctima, que acabava d'entrar al seu vehicle. Exhibint una navalla es va introduir al seient posterior, i li va exigir que el portés fins a Martorell. La víctima va conduir 53 quilòmetres, sense deixar l'acusat de mostrar la navalla i dient-li que una vegada allà la deixaria marxar, ja que només volia que el portés per a poder salvar la seva filla d'uns traficants. No li va deixar respondre una trucada al mòbil.

Van arribar a un carrer sense sortida de l'urbanització Can Santeugini, de Castellbisbal (Vallès Occidental), prop d'una zona boscosa, i la va obligar, agafant-la de la mà i amenaçant-la amb la navalla, a aparcar i a caminar per un camí forestal, on la va agredir sexualment diverses vegades. Tot seguit, li va dir que es vestís i la va obligar a endinsar-se més en una zona boscosa, on li va demanar les claus del vehicle, la seva targeta de crèdit i el número de PIN.

Posteriorment la va obligar a caminar entre vegetació i arbustos fins la zona del curs fluvial del Torrent Bo. Després de fer-la passar davant d'ell, amb l'ànim d'atemptar contra la seva vida per evitar la seva identificació i detenció, sense dir-li res i per l'esquena li va clavar una navalla fins a cinc cops a la part esquerra del coll, dos a la dreta, movent cada cop la navalla en cercles, i un cop a la zona lumbar.

La víctima va caure desplomada a terra. Creient que la víctima havia mort, l'acusat la va agafar pels braços, la va arrossegar uns metres i la va llançar per un barranc d'uns cinc metres d'alçada, tirant-li damunt terra i diverses branques amb la finalitat d'ocultar-la.

L'acusat va abandonar el lloc, i amb el vehicle de la víctima es va dirigir al Pont del Diable de Martorell, a l'A-2, on el va abandonar, tornant a Igualada en tren. Allà es va trobar amb el seu nebot, menor d'edat, a qui li va lliurar la targeta de la víctima i el PIN i li va demanar que tragués tant diners com pogués, arribant a reintegrar un total de 1.000 euros.

**Localització de la víctima**

La dona va poder enviar la seva ubicació amb el mòbil de feina als Mossos d'Esquadra per tal de poder ser localitzada. La policia va muntar un ampli dispositiu per tal d'enxampar el violador, que va ser localitzat i detingut quan caminava per l'A-2 a Igualada el 31 d'octubre.

Mentrestant, la dona va passar 25 dies a l'hospital, va estar de baixa tres mesos i va trigar 215 dies a curar-se de les nombroses i greus ferides al coll, que li van afectar la parla i la mobilitat. El fiscal ha demanat 70 anys de presó i 70.000 d'indemnització per detenció il·legal, intent d'assassinat, agressió sexual continuada i robatori amb intimidació, amb les agreujants de reincidència, motivació de gènere i aprofitament del lloc per debilitar la defensa de la víctima.

Un jutge de vigilància penitenciària va ser qui va donar el permís davant dels "informes positius" que hi havia en relació a la seva conducta. Seguia des de feia temps un programa de rehabilitació de delinqüents sexuals a la presó de Ponent i presentava una "bona evolució", motiu pel qual "es van començar a fer sortides programades". "Havia sortit amb molts permisos anteriorment, ja sigui amb sortides programades, permisos ordinaris i els permisos atorgats pel jutge i no hi havia cap indici que fes pensar en un possible fracàs", va explicar el secretari de Serveis Penitenciaris, Amand Calderó, en aquell moment.